

afhænger frit af Amtsraadet's Skjøn, og Amtsraadet kan tage, hvilken Beslutning det vil, uden at Ministeren kan paalægge det nogenjombest Tvang. Naar Amtmanden har kasseret Beslutningen ifølge § 51, er Dommen Ministerens; men den gaar ikke ud paa at straffe eller tvinge Amtsraadet's Medlemmer, som maatte have stemt anderledes, end de burde, til ved Trangsmulfter at bringe Afstemningen i den tilbørlige Orden inden en vis bestemt Tid; det maa være en Afgjorelse af Spørgsmaalet, som Ministeren kan dekrettere. Eftersom jeg, har faaet Sagen refereret, slutter jeg altsaa, at Sogneraadet har at anstafte Violinen (Munterhed), ja, det er den, der er Tale om her; men Ministeren kan ikke dekrettere, at, fordi ja og ja mange Medlemmer af Amtsraadet have regtet at idømme Sogneraadet Mulkt, blive disse Amtsraadsmedlemmer at idømme Dagsmulfter, fordi de have stemt imod Sagen, og her mener jeg, at den ærede Minister er enia med mig (Sudenrigsministeren: Nei!). Jeg vil da bede den ærede Minister om at oplyse mig om, hvori Uenigheden bestaar.

Indenrigsministeren (Sagerslev):

Det er ikke vist, at jeg kan forklare mig saaledes, at vi kunne blive enige. Den ærede Taler kan ikke sige, at Amtsraadet uden Riksto kan tage hvilkenjombest Beslutning, det vil; det maa rette sig efter Loven. Jeg siger, at Amtsraadet's Medlemmer kunne frit stemme; men det er ikke sikkert, at Afstemningen er uden Riksto. Her er ingen Tale om Dom, men om en administrativ Afgjorelse. Der er et Led, som den ærede Taler springer over, og det er, at Veien for Ministeren til Sognekommunen gaar gennem Amtsraadet. Dettets Medvirkning er fornøden i dette Tilfælde. Naar Ministeren skal fremtvinge en Ret, kan det, som han siger, og som i dette Tilfælde er en administrativ Afgjorelse, kun sættes i Værk gennem Amtsraadet. Amtsraadet bliver altsaa nødt til at medvirke ved Afgjorelsen, og der kommer Rikstoen for Amtsraadet's Medlemmer, hvis de fornegte Retten.

Ordføreren (Holstein):

Den Riksto, der kommer der, ligger ikke for endnu (Sudenrigsministeren: Der ligger Ingen ting for; der er jo ingen Afstemning!). Ja, det er nu for det Første rent galt, der er en Afstemning. (Sudenrigsministeren: Jeg holder mig til den ærede Ordførers Referat.) Ja, men der er i dette Referat en Afstemning. Amtmanden har imidlertid aabenbart selv været betænkelig ved Historien;

thi skjønt han havde Flertal for Beslutningen om at sætte Sogneraadet i Mulkt, gif han dog ind paa at lade Sagen cirkulere for at faae Enstemighed; men Cirkuleret blev kun sendt til Mindretallet, og dette Mindretal turde ikke stemme, fordi det stadigt levede under denne Trusel om Trangsmulfter. Og det er rigtigt af dem, thi man gaar naturligvis ikke hen og stemmer under Trusel, af Trangsmulfter, at gjøre det er under en Mand's Værdighed. Han maa have Lov til at stemme for det og det, som han finder berettiget, mod det, som han finder uberettiget, og jeg mener, at det er rigtigt, at Mindretallet ikke stemmer paa Kommando af Amtmanden. Saaledes staar Sagen nu. Der har altsaa fundet en Afstemning Sted, og Amtmanden har Flertal for Beslutningen, som han imidlertid ikke synes at have sat i Kraft, fordi han vil have hele Amtsraadet med sig, og det har han ikke faaet. Sagen staar altsaa, som sagt, hen. Det er rent abnorme Forhold, men saaledes er det. Altsaa fortaavidt har der fundet en Afstemning Sted. Men det er ikke det, der er det mest Praktiske for Dieblisset, det er derimod en Fortaalelse af Kommunallovens § 47 og § 51; det er dem, der har Interesse for Befolkningen og for Amtsraadet, og det ikke blot for dette Amtsraad, men for alle. Med Hensyn hertil mener jeg, at der er den Fortaalelse mellem den ærede Minister og mig, nemlig, at efter § 47 kan ethvert Amtsraad frit bestemme, hvad det vil, med Hensyn til Spørgsmaalet, om et Sogneraad har opfyldt sin Forpligtelse eller forsømt den, uden at riksitere, at der derfor sfer noget Slemt med det. Den ærede Minister siger, at det kan medføre Riksto. Nei, hvad der bliver besluttet i Kraft af § 47, kan ikke medføre Riksto for Amtsraadet, ikke mere end enhver anden fri Afstemning. Ved Afstemningen overlades det vedkommende Autoritet selv at finde det Rette; Rikstoen kan først opstaa, naar § 51 bliver anvendt. Naar Sagen er appelleret til Ministeren, og Ministeren dekretterer: Saaledes skal Sagen afgjøres, saa kan Spørgsmaalet om Amtsraadet onfter det, komme op igjen, nemlig, som Ministeren meget rigtig siger, fordi Amtsraadet er den eneste Dei, hvor igjennem han kan komme til Sogneraadet. Dersom Amtsraadet derefter negter at lade Sagen komme til Sogneraadet, bliver det et nyt Spørgsmaal; men det har jeg ikke draget frem idag, det er et Spørgsmaal, som jeg ikke vil blande sammen med det andet; om Amtsraadet er berettiget til at modsætte sig Publikationen af Ministerens Afgjorelse eller ikke, er et helt andet Spørgsmaal. Men